

РЕШЕНИЕ

№ 169

гр. София, 09.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 16.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Славия Тодорова, като разгледа дело номер **2645** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ 328600-11746/07.03.19г на С. И. С. от [населено място] с проц. представител адв. Д. против Решение № 328605-64/28.02.19г на Директора на Главна Дирекция „Национална Полиция“-МВР, в частта, с която се отказва заличаване на личните данни на С. във връзка със ЗМ № 2255/11г на 09 РУ-СДВР и свързаното с него дело № 2174/15г на СГС, прекратено с Определение № 3248/05.10.15г на осн. чл. 369 ал.4 от НПК.

В жалбата се сочи, че оспорената част от решението е нищожна или в условията на евентуалност- незаконосъобразна. ДП № ЗМ-2255/11г е прекратено, като вече е отпаднала нуждата МВР да обработва личните данни на С. във връзка с него. Ответникът е бил сезиран със заявление по чл. 26 и чл. 28 от ЗЗЛД за заличаване на лични данни, като съгл. чл. 25 ал.3 и чл. 26 ал.1 от ЗМВР, както и чл. 17 от Регламент /ЕС/ 2016/679 няма основание да обработва личните данни на лицето. Моли се за отмяна на решението в оспорената част и връщането му за ново произнасяне или постановяване от Съда на заличаване на личните данни, както и присъждане на разноски по делото. В съд. заседание жалбоподателят не се представлява. Депозирано е писмено становище на адв. Д., в което се сочи, че полицейската регистрация на С. във връзка с цитираното ДП е снета по негово искане. Решението в обж. част е материално и проц. незаконосъобразно, както и постановено в противоречие с целта на закона, с принципни правни положения относно обработката на лични данни/че е забранена обработка, ако не се преследва легитимна цел и при изрично изявено

несъгласие на лицето за тази обработка/ и с приложимото европ. законодателство. Не е ясно защо прекратяването на нак. производство води до заличаване на полицейската регистрация относно него, но не и до заличаване на личните данни относно него в масивите на МВР. По този начин по всяко време при извършена проверка в масивите на МВР лицето излиза „извършител“, въпреки, че полицейската регистрация е била снета/защото е бил оправдан/. Ответникът се позовава на пол. регистрация по друго нак. производство, като е неотносима в случая. Позовава се и на Инструкция № 8121з-748/20.10.14г на М-ра на вътрешните работи, но той няма правомощия да разписва предпоставки за заличаване на лични данни/те са уредени в ЗМВР/, а има само правомощия да предвиди сроковете за съхранение на лични данни. По този начин Инструкцията противоречи на чл. 26 ал.2 от ЗМВР/недопустимо го доразвива/, както и на посочения регламент, на чл. 8 от ЕКЗПЧОС и чл. 5 от Конвенция № 108 на СЕ за защита на лицата при автомат. обработка на лични данни. Моли се да се приложи чл. 15 от ЗНА /т.е. ЗМВР вместо противоречащата му Инструкция/, като Съдът се произнесе в мотивите си относно нищожността на чл. 3 от Инструкцията. С. има „право да бъде забравен“, което в случая е нарушено. В писмени бележки по същество адв. Д. допълва, че съгл. Инструкцията/която не е съобразена с новото европ. законодателство относно защитата на личните данни/ заличаването на личните данни на С. би било възможно едва при неговата смърт. Освен това § 1 от ДР на Инструкцията противоречи на чл. 25а от ЗМВР/относно категориите лични данни, подлежащи на обработка/, както и на чл. 26 ал.2, чл. 28 и чл. 68 от ЗМВР, на Директива /ЕС/2016/680/транспонирана неуспешно/.

Ответникът Директора на Главна Дирекция „Национална Полиция“-МВР се представлява от юрк. П., който оспорва жалбата и представя доказателства за снетата още през 2017г /съгл. отразеното в протокол № 5/17г/ полицейска регистрация на лицето в 09 РУ-СДВР във връзка с ДП № 2255/11г./снета съгл. заповед № 3286з-1671/15.05.17г на ответника/. Твърди се, че заличаването на пол. регистрация не е сред основанията по чл. 3 т.1-8 от Инструкцията за заличаване на личните данни на лицето, като лицето има и други полицейски регистрации, освен заличената.

Жалбата е подадена в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу инд. адм. акт, пред компетентния съд, поради което същата е допустима и следва да бъдат разгледана по същество.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Начало на адм. производство е сложено с депозирането на заявление вх. № 812105-27/29.10.18г и последващо заявление вх. № 812105-33/26.11.18г на С. до ответника, с искане на осн. чл. 26 ал.1 от ЗЗЛД да му бъде предоставена информация /справка/ относно обработваните в информ. масиви на МВР негови лични данни, свързани с извършени от него на престъпления от общ характер /заявителски материали, досъдебни производства и др/, както и с искане на осн. чл. 28а т.1 от ЗЗЛД да се заличат личните му данни във връзка с ДП № 3М-2255/11г по описа на 09 РУ-СДВР.

Към заявленията са приложени доказателства, че полицейската регистрация № 6822/11г по ДП № 3М-2255/11г по описа на 09 РУ-СДВР е заличена още през 2017г /съгл. заповед № 3286з-1671/15.05.17г на ответника, влязла в сила и изпълнена/, тъй като с Определение № 3248/05.10.15г по дело № 2174/15г на СГС/влязло в сила на 05.10.15г/ нак. производство по нохд № 2174/15г/относимото нак. производство към ДП № 3М-2255/11г / е прекратено на осн. чл. 369 ал.4 от НПК.

Ответникът Директор на ГД“НП“МВР се е произнесъл с Решение № 328605-64/28.02.19г, като уважава заявленията в първата част /предоставя исканата информация/, но отказва да заличи личните данни на С. във връзка с ДП № ЗМ-2255/11г по описа на 09 РУ-СДВР/в тази част Решението се обжалва/.

Видно от необжалваната част на Решението, в инф. масиви на МВР към 20.02.19г/датата на извършена справка/ се съхраняват следните лични данни на С.: 1/ като „извършител“ по 3 бр. заявителски материали на 09 РУ-СДВР /процесния ЗМ 2255/11г- прекратено, ЗМ № 3639/07г-прекратено с налагане на възпитателна мярка и ЗМ № 899/12г/; 2/ полицейска регистрация № 7350/12г във вр. със ЗМ № 899/12г /заличаването на тази пол.регистрация е отказано от ответника с влязлата в сила като необжалвана негова заповед № 3286з-4188/17.10.18г/; 3/ нохд № 15134/12г на СРС /осъден на 28.07.15г, видно от свидетелство за съдимост-л. 66 /; 4/ нохд № 2174/15г на СГС /прекратено с Определение № 3248/05.10.15г на СГС, относимо към процесния ЗМ № 2255/11г и заличена полицейска регистрация № 6822/11г /.

Видно от справка от 27.04.17г от ГД“НП“-МВР/л.166/, към 27.04.17г С. е имал още 2 бр. полицейски регистрации в 09 РУ-СДВР: 1/ № 6805/11г по ЗМ № 3103/09г и 2/ № 7049/11г по ЗМ № 3333/11г /относим към нохд № 15134/12г на СРС - осъден/. Тези две пол.регистрации не фигурират в необжалваната част от решението на ответника-бел. на Съда.

При постановяването на обж. част от Решението, ответникът се позовава на Инструкция № 8121з-748/20.10.14г /ред . Дв бр. 78/18г/ за определяне сроковете за съхранение на лични данни, обработвани в МВР във връзка с провеждане на нак. производство по реда на НПК и на проверка на наличие на данни за престъпления от общ характер, като приема, че тя урежда заличаването на лични данни на лица в инф.масиви на МВР. На осн. чл. 29 от ЗМВР, чл. 3 т.1-8 от Инструкцията, чл. 26 ал.1 т.3 от ЗМВР и чл. 32 ал.4, чл. 26 ал.1 и чл. 32 ал.1 от ЗЗЛД ответникът отказва да заличи личните данни на С. относно ДП № ЗМ-2255/11г. Произнасянето и производството е проведено по реда на ЗЗЛД, като ответникът се позовава и на правни норми от ЗМВР и Инструкцията.

При така установеното, Съдът достига до следните правни изводи:

Съобразно изричната разпоредба на чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма,спазени ли са процесуалноправните и материално-правните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона. Съдът извършва цялостна проверка относно законосъобразността на оспорения акт, като не се ограничава само до проверка на направените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на акта. В кръга на извършваната цялостна служебна проверка от Съда по законосъобразността на акта в обжалваната му част, Съдът намира следното:

Решението е издадено от компетентен орган, с делегирани правомощия по чл. 26 и чл. 28а от ЗЗЛД съгл. Заповед № 8121з-1255/03.11.16г на М-ра на вѣтр. работи/л.68/.

Спазена е писмената форма по чл. 59 ал.1 от АПК, като решението съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК,вкл.фактически и правни основания за издаването му.

Решението в обж. част е издадено при липсата на допуснати съществени нарушения на адм.производствените правила, такива не се и твърдят.

Относно мат.законосъобразност на обж.Решение, Съдът намира следното:

Спорът между страните е правен и се свежда до два основни въпроси – 1/ следва ли заличената полицейска регистрация да води и до заличаване на съхраняваните в инф. масиви на МВР лични данни на лицето във връзка със заявителски материал, досъдебното производство, наказ.производство и др. и 2/ следва ли в производство по чл. 28а от ЗЗЛД отказ за заличаване на лични данни да се обосновава с хипотезите по чл. 11 от Инструкция № 8121з-748/14г, издадена на осн. чл. 26 т.3 от ЗМВР и респ. противоречи ли Инструкцията на чл. 26 ал.2 от ЗМВР.

Към датата на Решението /28.02.19г/ е действал ЗЗЛД в ред. ДВ бр. 7/18г. и ЗМВР в ред. ДВ бр.7/19г. Съгласно тази уредба /към 28.02.19г, когато не са влезли в сила поправките в ЗМВР и ЗЗЛД съгл. ДВ бр. 17/26.02.19г/:

1/ На първо място, ответникът е бил сезиран със заявление с посочено правно основание по чл.28а т.1 от ЗЗЛД /отменен в момента/, който гласи „ Физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора да заличи, коригира или блокира негови лични данни, обработването на които не отговаря на изискванията на този закон/т.е. на ЗЗЛД/. Ответникът разполага с делегирани правомощия по чл. 28а от ЗЗЛД/представена заповед да оправомощаване/ и явно се е произнесъл по реда на ЗЗЛД -видно е от Решението, че е посочен ред за обжалване по чл. 39 ал.1 от ЗЗЛД и е посочено правно основание за издаване на Решението в обж. част /отказ/- чл. 32 ал.4 от ЗЗЛД/отм/.

2/ Видно обаче от самото съдържание на заявлението /в относимата към обжалването пред съда негова част/, се иска заличаване на лични данни на С. , които се съхраняват в масивите на МВР във връзка с ДП № ЗМ-2255/11г./т.е. във връзка с нак. производство/. Тези лични данни обаче се обработват от МВР не изцяло по реда на ЗЗЛД /обща уредба/, а приоритетно по реда на чл. 25 и чл. 26 от ЗМВР /в ред. ДВ бр.7/19г/- специална уредба /и само за неуредените въпроси се прилага ЗЗЛД съгл. 25 ал.3/ . В случая приложими са чл. 25 ал. 2 от ЗМВР- „ Органите на МВР могат да обработват и лични данни за защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и противодействие на престъпността“, като съгл. чл. 26 ал.1 от ЗМВР – „При обработване на лични данни, свързани с дейностите по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство, органите на МВР: 1. могат да не искат съгласието на физическото лице; 2. могат да не информират физическото лице преди и по време на обработването на личните му данни; 3. съхраняват данните в срокове, определени от администратора на личните данни; 4. предоставят личните данни само на органите за защита на националната сигурност и обществения ред, на органите на съдебната власт за нуждите на конкретно наказателно производство, както и на чуждестранни полицейски органи по силата на международен договор, по който Република България е страна.В случая администратора на лични данни по чл. 26 ал.1 т.3 от ЗМВР е Министъра на вътр. работи /съгл. чл. 29 ал.1 от ЗМВР/, като с Инструкция № 8121з-748/14г / издадена на осн. чл. 26 ал.1 т.3 от ЗМВР/ той е определил сроковете за съхраняване на личните данни по чл. 26 ал.1 от ЗМВР.

3/ Редът за обработка на личните данни по чл. 26 ал.1 от ЗМВР , съгл. чл. 29 ал.2 от ЗМВР, е определен обаче в Инструкция № 8121з-1122/15г на М-ра на вътр. работи /л.91/. Съгл. чл. 11 т.5 от тази Инструкция, заличаване на лични данни по чл. 26 ал.1 от ЗМВР /каквито са и тези по посоченото ДП № ЗМ-2255/11г от заявлението/ става по искане на лицето, когато има законово основание за това, и то с Решение на М-ра

на вътр. работи или упълномощено лице- съгл. чл. 12 ал.1 от Инструкция № 8121з-1122/15г.

4/ Следователно, въпреки че е бил сезиран с искане с посочено правно основание по чл. 28а ал.1 от ЗЗЛД, ответникът/предвид естеството на исканото заличаване/ е следвало да се произнесе по специалния ред на чл. 12 ал.1 вр. чл. 11 т.5 от Инструкция № 8121з-1122/15г. вр. чл. 29 ал.2 вр. чл. 26 ал.1 от ЗМВР. Обжалваната част от Решението на ответника е смесица от приложен проц.ред само по общия ЗЗЛД и с посочени правни основания по спец. ЗМВР и Инструкция № 8121з-748/14г., но и по общия чл. 32 ал.4 от ЗЗЛД. Ответникът при постановяване на отказа си се позовава както на чл. 32 ал.4 от ЗЗЛД/отм/, така и на чл. 29 вр. чл. 26 ал.1 т.3 от ЗМВР и чл. 3 т.1-8 от Инструкция № 8121з-748/14г. Това смесване води до незаконосъобразност на постановения отказ с посочено основание - чл. 32 ал.4 от ЗЗЛД/отм/, а не до неговата нищожност. Обж. част от Решението не е нищожна, тъй като има валидно произнасяне по реда на чл.28а ал.1 от ЗЗЛД и то от орган с делегирани правомощия по тази норма на ЗЗЛД. Произнасянето обаче се позовава и на мат.правни основания от ЗМВР и Инструкция № 8121з-748/14г., а такова произнасяне най-малкото изисква органът-издател да е бил компетентния по чл. 12 ал.1 от Инструкция № 8121з-1122/15г. Няма данни и не се твърди, че Директорът на ГД“НП“ -МВР е бил оправомощен и по чл. 12 ал.1 от Инструкция № 8121з-1122/15г/, което е пречка Съдът да провери дали все пак /въпреки смесването на правни основания от обща и специална уредба/ органът-издател е постановил законосъобразен отказ по приложимата спец.уредба / отказ поради липса на хипотезите по чл. 3 т.1-8 от Инструкция № 8121з-748/14г/.

5/ Съдът само ще отбележи, че в чл. 11 т.5 от Инструкция № 8121з-1122/15г е разписана единствената хипотеза на заличаване на информация, съдържаща лични данни и съхранявана в инф.масиви на МВР, което се инициира със заявление на самото лице/при наличие на законово основание/ и тази хипотеза е различна от хипотезата по т.6-отпаднала необходимост от обработване на данните/при нея заличаването е служебно съгл. чл. 12 ал.2 и 3 от Инструкция № 8121з-1122/15г/. Освен това, в т.8 на чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/14г всъщност е определен общовалидният срок за съхранение на личните данни /съгл. чл. 26 ал.1 т.3 от ЗМВР/- до смъртта на лицето, за което се отнасят. В хипотезите на т.1-7 на чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/14г са императивно разписани изключенията от общовалидният срок на съхранение/до смъртта/, като целият чл. 3 разписва срокове на съхранение / които обаче са дефинирани не чрез посочен период от време или посочена крайна дата, а чрез формулирано прекратително условие-ако и когато настъпи такова/. Следователно в чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/14г все пак са определени сроковете за съхранение на личните данни/съгл. чл. 26 ал.1 т.3 от ЗМВР/, като със заявление по т.5 от чл. 11 от Инструкция № 8121з-1122/15г лицето може да поиска заличаването на тези данни на основанията по чл. 26 ал.2 от ЗМВР. Съдът намира, че чл. 3 от Инструкция № 8121з-1122/15г регламентира срокове за съхранение на лични данни /макар и да са дефинирани изключения чрез формулирани прекратителни условия, общовалидният срок е по т.8-до смъртта/, като при изтичането им би имало правно основание за заличаване на личните данни /поради изтекъл императивен срок за съхранение/ и може лицето със заявление да поиска заличаване.Ако не са налице изключенията по т.1-7, то е валиден общият срок на съхранение по т.8 от ал.3 на Инструкция № 8121з-748/14г и тогава основание за заявление на лицето за заличаване

би могло да е друга хипотеза по чл. 26 ал.2 от ЗМВР.

6/В резюме, при произнасянето си органът /ако е бил такъв с доказана компетентност по чл. 12 ал.1 от Инструкция № 8121з-1122/15г/ е следвало да съобрази с приоритет специалните норми на ЗМВР /чл. 25 и сл./, на Инструкция № 8121з-1122/15г /чл. 11 и чл.12/ и на Инструкция № 8121з-748/14г /чл.3, чл. 6 и чл. 7/, а не общите норми на ЗЗЛД /предвид спецификата на исканото заличаване/. Следва да се има и предвид, че снемането на полиц.регистрация/по см. на §1 т.25 от ДР на ЗМВР/ е самостоятелно производство и то не е довело автоматично и до основателност на искането за заличаване на личните данни по чл. 26 ал.1 от ЗМВР.

7/ Решението в обжалваната му част не противоречи и на целта на закона /ЗМВР и ЗЗЛД/, не нарушава „правото да бъде забравен“ на заявителя, като следва да се има предвид, че личните данни по чл. 26 ал.1 от ЗМВР /касаещи национална сигурност, общ. ред и др./ се обработват по специален ред в сравнение с личните данни по ЗЗЛД /ЗЗЛД и евр. законодателство не се прилагат с приоритет за тази спец. категория лични данни по ЗМВР/. Заличаване на личните данни по чл. 26 ал.1 от ЗМВР се различава от заличаване на лични данни изобщо по чл. 28а ал.1 от ЗЗЛД/отм./; заличаване на личните данни по чл. 26 ал.1 от ЗМВР е предвидено в чл. 26 ал.2 от ЗМВР, като за заличаване са относими и нормите на чл. 11 от Инструкция № 8121з-1122/15г и чл. 3 от Инструкция № 8121з-748/14г;

8/ Обжалваната част от Решението следва да се отмени и **преписката да се изпрати на Министъра на вътрешните работи** /тъй като няма данни той да е делегирал на ответника Директор на ГД“НП“ правомощия по чл. 12 ал.1 от своя Инструкция № 8121з-1122/15г/, **като той или упълномощено от него лице по чл. 12 ал.1 от своя Инструкция № 8121з-1122/15г да се произнесе** по заявление вх.№ 812105-27/29.10.18г и последващо заявление вх.№ 812105-33/26.11.18г на С. с искане да се заличат личните му данни във връзка с ДП № ЗМ-2255/11г по описа на 09 РУ-СДВР. Произнасянето следва да се направи **приоритетно по спец.ред на ЗМВР /чл. 25 и сл. / и издадените от М-ра на вътр. работи Инструкции, а субсидиарно ЗЗЛД и Регламента** / като се имат предвид действащите към момента на новото произнасяне техни редакции, но и факта, че производството е започнало на **29.10.18г/.**

Предвид изхода на делото, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК. Следва да му се присъдят 10лв дър.такса и 650 лв договорен и внесен адв. хонорар /неоспорен като прекомерен/. Следва да се има предвид, че жалбоподателят е депозирал два различни договора за правна защита /л.105 и л.114/, като по първия договор платеният хонорар е 650 лв./**така и според списъка на разноските** на л.104а/, а по втория договор платеният хонорар е 600лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2, чл. 173 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 328605-64/28.02.19г на Директора на Главна Дирекция „Национална Полиция“-МВР, **в частта**, с която на осн. чл. 32 ал.4 от ЗЗЛД /отм./ се отказва заличаване на личните данни на С. И. С. във връзка със ЗМ № 2255/11г на 09 РУ-СДВР и свързаното с него нохд № 2174/15г на СГС / прекратено с 3248/05.10.15г на осн. чл. 369 ал.4 от НПК/, по жалба вх.№ 328600-11746/07.03.19г на С. И. С. от

[населено място].

ИЗПРАЩА на Министъра на вътрешните работи преписката, за произнасяне по заявление вх.№ 812105-27/29.10.18г и последващо заявление вх.№ 812105-33/26.11.18г на С. И. С. с искане да се заличат личните му данни във връзка с ДП № 3М-2255/11г по описа на 09 РУ-СДВР, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това решение.

ОСЪЖДА Главна Дирекция „Национална Полиция“- МВР да заплати на С. И. С. от [населено място] сумата от 660 лв /шестотин и шестдесет лева/, представляваща разноските по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: